

k deseti rokům odnětí svobody za spolupráci s Gestapem. Útěk Hany Krupkové vyprovokovala a inscenovala agentka StB Milena Marková.

29/10 vydalo nakladatelství Za svobodu knihu Ludvíka Kundery *Klínopisný lampář*.

30/10

30/10 odebralo Ministerstvo národní obrany hrdinovi zahraničního protinacistického odboje Sergěji Ingrovi hodnost armádního generála a všechna československá vyznamenání a řády.

30/10 převedl protikomunistický odbojář a agent chodec Štěpán Gavenda přes hranici do Německa v prostoru Kleneč hrdinu protinacistického odboje majora Františka Bogataje, který se zapojil do zahraničního protikomunistického odboje organizovaného zpravodajcem Františkem Moravcem. Ve skupině s Bogatajem převedl Gavenda ještě Miloše Zemánka, Karla Grimma, Jana Šefčáka a jeho sestru Zdenu Šefčákovou. Jednalo se o Gavendovu soukromou iniciativu, pro

protikomunistické odbojové sítě začal pracovat jako agent chodec až od konce listopadu.

30/10 byl nedaleko Všerub zadržen při nepodařeném pokusu o útěk z Československa básník, později věhlasný ekonom Jan Tumlíř, který se ztratil ze skupiny převáděných osob, vedených převaděčem Stanislavem Liškou. Druhé skupině, kterou vedl převaděč Ota Tulačka a v níž byli Tumlířovi rodiče Marie a Bohuslav Tumlířovi, se hranici přejít podařilo.

31/10

31/10 byl v Praze Státní bezpečností zatčen účastník protinacistického zahraničního odboje Jan Štursa, který se okamžitě po komunistickém převratu přidal k protikomunistickému odboji. Později byl Státním soudem Praha odsouzen k osmi rokům odnětí svobody.

NA PŘELOMU ŘÍJNA A LISTOPADU se okolo Karla Veselého v Jihlavě a okolí konstituovala protikomunistická odbojová skupina, která tiskla a distribuovala protikomunistické letáky.

LISTOPAD

48

1/11

OD 1/11 byly zavedeny dvojí přidělové lístky na potraviny pro dospělé – pro pracující, kteří byli zvýhodněni, a pro ty ostatní.

3/11

3/11 přijalo na svém zasedání předsednictvo ÚV KSČ usnesení o zavedení institutu kandidátů členství v KSČ. Kandidáti členství měli projít zkušební dobou, během které bude na jejich chování, postoje a seznamování se s politikou a cíli strany dohlížet místní organizace KSČ. Pro dělníky byla zkušební doba jeden rok, pro ostatní dva roky.

3/11 byl v Praze zatčen agenty 5. oddělení Hlavního štábu Jan Drk, protinacistický odbojář, vězeň nacistických koncentračních táborů, po květnu 1945 důstojník Obranného zpravodajství, který se podílel i na výsleších K. H. Franka a vyšetřování činnosti Partyzánské brigády Václavík, čímž se stal pro Obranné zpravodajství nepohodlným. Zatčen byl za údajné styky s jugoslávskými diplomaty a později odsouzen k sedmácti rokům odnětí svobody.

5/11

5/11 byla zatčena Státní bezpečností vězeňkyně nacistických koncentračních táborů, odsouzená po válce v rámci retribuce za kolaboraci, spolupracovnice Gestapa i Státní bezpečnosti Žofie Veselíková. Stala se obětí provokace Státní bezpečnosti, během které jí v rámci Akce Kámen nabídl konfident Státní bezpečnosti Eduard Kirchberger a agent StB Ivan Achremenko možnost útěku do zahraničí, přestože původně byla agentkou zpravodajce Štěpána Plačka.

5/11 se podařilo posádce firemního letadla Stalinových závodů v Mostě odletět místo do Plzně do Německa, do Weidenu.

OD 5/11 DO 9/11 probíhal před Státním soudem Brno proces s údajnou protikomunistickou odbojovou skupinou, sestavenou Státní bezpečností především z katolických duchovních a činovníků tělovýchovné organizace Orel, označený jako Huvar a společníci. Duchovní Antonín Huvar z Vizovic

byl odsouzen k deseti rokům odnětí svobody, stejně tak Josef Prát. Jan Lednický a Jan Štěpán byli odsouzeni k osmi rokům odnětí svobody, Jan Haluza a Vladimír Březina k šesti rokům, Magdaléna Krajíčková, Marie Hábová, Jan Samek, Josef Dobroslávek, Františka Suchánková, Jaroslav Konečný, Jaroslav Morávek, František Kašný, Vladimír Ševeček, Jaromír Sousedík a Miroslav Sousedík k pěti rokům odnětí svobody, Antonín Lutonský, Václav Pavlík a Jaroslav Martinů ke třem rokům, Milan Freund ke dvěma rokům, Alois Zachara k osmnácti měsícům, František Marbicer, Josef Holík, Josef Horák, Antonín Martínek, Josef Rapant, Oldřich Malík, Josef Fojtík a Zdeněk Novák k jednomu roku, Stanislav Valendin k devíti měsícům, Jiří Paladij k osmi měsícům, Ladislav Lednický a Jaroslav Rapant k šesti měsícům.

6/11

6/11 A 7/11 proběhla v Praze konference Rady československých žen, na které byly přijaty nové stanovy.

8/11

8/11 se sešlo předsednictvo ÚV KSČ. Gustav Bareš pronесl referát, ve kterém navrhoval změny v oblasti vzdělávání. Hlavní změnou měla být očista vysokých škol od studentů, kteří nejsou dělnického původu, dále Bareš požadoval zúžení autonomie vysokých škol. Předsednictvo Barešův návrh na čistku na vysokých školách schválilo.

8/11 byl Mimořádným lidovým soudem Praha odsouzen k doživotnímu trestu odnětí svobody příslušník proticírkevního referátu pražské řídicí úřadovny Gestapa Friedrich Hössel.

8/11 byli Státní bezpečností zatčeni skuteční i domnělí příslušníci odbojové skupiny Československé hnutí svobody, která však nestačila vyvinout prakticky žádnou odbojovou činnost. Zatčeni byli Ladislav Číhal, Emil Doubek, Josef Maršálek, Josef Trnka a Karel Melichar.

8/11 odešel do Německa Oldřich Mihola, agent 2. oddělení Hlavního štábu, který se v Německu vydával za vojenského zvěhla a podařilo se mu infiltrovat odbojové převaděčské sítě Rudolfa Drbohlava a Františka Bogataje. Kvůli Miholovým

aktivitám byla v Československu zatčena řada odbojářů a agentů chodců. Po několika dnech se vrátil s prvními informacemi do vlasti a 2. prosince opět přešel s dalšími úkoly hranice do Německa.

8/11 byl při pokusu o odchod z Československa zatčen Evžen Kačaba, vyhozený z vojenské pilotní školy z kádrových důvodů.

V NOCI Z 8/11 NA 9/11 se ve vazbě pokusila protektorátní spolupracovnice SD a Gestapa a poválečná spolupracovnice Státní bezpečnosti Žofie Veselíková o sebevraždu lékem Luminal, který jí nebyl proti předpisům odebrán. V bezvědomí byla převezena pod jménem Anežka Kuličová do bývalého Borůvkova sanatoria v pražské Legerově ulici.

OD 8/11 DO 25/11 probíhal v Praze proces Státního soudu proti údajné protikomunistické skupině Choc a společníci, která měla zorganizovat a provést atentát na komunistického funkcionáře Augustina Schramma. Proces byl komunistickou justicí označován také jako proces s Českým komitétem. Miloslav Choc, Slavoj Šádek, v nepřítomnosti bývalý kolaborant s nacisty a později partyzán Josef Vávra-Stařík, v nepřítomnosti Bohumír Bunža, František Kovárna, Štěpán Benda, Vratislav Bušek a Vilém Krajčirovič byli odsouzeni k trestu smrti. Jiří Červenka byl odsouzen ke 30 rokům odnětí svobody, Oldřich Kojecký ke 25 rokům odnětí svobody, Oldřich Pinkava k doživotnímu trestu odnětí svobody, Jaroslav Zelinka ke 20 rokům odnětí svobody, Jan Hradil k osmnácti rokům, Karel Ševčík ke 20 rokům a Jaroslav Fiala k doživotnímu trestu odnětí svobody. Zda byl Miloslav Choc skutečně tím, kdo Augustina Schramma zastřelil, je pravděpodobné, ale dodnes ne zcela spolehlivě objasněné.

Miloslav Choc

Josef Maršálek

10/11

10/11 vyhlásil Klement Gottwald *Jiráskovou akci*, která měla za cíl masové rozšíření díla spisovatele Aloise Jiráska. Jeho knihy vycházely v nákladu až 50 000 výtisků a řada z nich byla do konce padesátých let zfilmována. V rámci této akce byl založen i Jiráskův fond a obyvatelé Československa byli vyzváni, aby finančně přispěli na vydávání Jiráskova díla. Ve fondu se do února 1949 sešlo 15 milionů a 300 tisíc korun. Slavnostního vyhlášení se účastnili ministři Zdeněk Nejedlý, který byl hlavním duchovním otcem celé akce, Václav Kopecký a předseda Společnosti Aloise Jiráska Albert Pražák. Vláda v ten den rovněž rozhodla o rekonstrukci pražského letohrádku Hvězda, ve kterém mělo být zřízeno Muzeum Aloise Jiráska.

10/11 byl nedaleko Zvonkové zastřelen při eskortě zadržených uprchlíků Radoslava Špatenky a Antonie Michálkové příslušník SNB Josef Maršálek. Oba uprchlíci se poté vydali zpět do vnitrozemí.

11/11

11/11 byl v jednom z doprovodných procesů Státního soudu Praha proti údajným vrahům Augustina Schramma odsouzen k deseti rokům odnětí svobody Josef Knoll. Ve vězení se údajně zapojil do přípravy útěku a trest mu byl změněn na doživotní. V roce 1949 se Knollovi podařilo uprchnout z věznice v Uherském Hradišti a vytvořil okolo sebe na Vsetínsku samostatnou odbojovou skupinu, podle Státní bezpečnosti navázanou na organizaci Světлана.

11/11 rozhodlo předsednictvo ÚV KSČ o vytvoření samostatného zemědělského oddělení generálního sekretariátu ÚV KSČ.

11/11 vstoupil Ludvík Svoboda oficiálně do Komunistické strany Československa.

11/11 byli v Soběslavi kriminalisty zatčeni Radoslav Špatenka a Antonie Michálková, kteří o den dříve zavraždili nedaleko Zvonkové příslušníka SNB Josefa Maršálka. Po vyšetřování byli oba odsouzeni ke 20 rokům odnětí svobody.

12/11

12/11 byl založen Svaz československo-izraelského přátelství, jehož předsedou se stal Karel Kreibich. Organizace vznikla při Ministerstvu informací. Členy čestného výboru byli Václav Kopecký, Josef Plojhar, Július Ďuriš, Emanuel Šlechta, Anežka Hodinová-Spurná, Václav Vacek, Antonín Sochor, Ivan Olbracht, Emil František Burian a vrchní rabín Gustav Sicher.

12/11 zemřela ve vězeňské nemocnici věznice Praha-Pankrác, kam byla převezena z bývalého Borůvkova sanatoria pod jménem Anežka Kuličová, spolupracovnice komunistického zpravodajce Štěpána Plačka Žofie Veselíková. Zřejmě se jednalo o sebevraždu, umožněnou příslušníky StB, kteří proti předpisům neodebrali Veselíkové osobní věci včetně léků a kteří ji poté ponechali řadu hodin bez lékařského ošetření.

12/11 byl novinář a spisovatel Michal Mareš odsouzen k sedmi rokům odnětí svobody. Hlavní příčinou odsouzení byl Marešův cyklus reportáží *Přicházím z periferie republiky*, líčící nezákonnosti a násilnosti v pohraničí po květnu 1945, formálním důvodem to, že Mareš u sebe v květnu 1945 ukrýl svého přítele Karla Prochasku, o kterém nevěděl, že je agentem Sicherheitsdienstu.

12/11 byl při pokusu o útěk z Československa, ke kterému byl vyprovokován agentkou Státní bezpečnosti Milenou Markovou, zatčen v rámci Akce Kámen bývalý lidovecký poslanec Karel Procházka, odsouzený následně v roce 1949 ke 30 rokům odnětí svobody za zločiny, které nikdy nespáchal.

12/11 vydalo nakladatelství Vyšehrad knihu Václava Renče *Trojzpěvy*.

Průkaz Mileny Markové

13/11

13/11 a 14/11 se v celém Československu konal sběr starého papíru a textilií, organizovaný Ústředním svazem obchodu. Do sběru se měli zapojit především živnostníci.

14/11

14/11 pozdě večer byl u Středních Fleků nedaleko Nýrska zastřelen pohraniční hlídkou SNB Němec Johann Vogel.

14/11 se ve Smrku u Třebíče konala ustavující schůze ilegálního Ústředního výboru mládeže sociální demokracie. Přítomni byli Jiří Loewy, Čestmír Ješina, Ladislav Junek, Dominik Vrba, Jaroslav Kýbl, Josef Jonáš, Papežík, Logwinov a František Kautzky.

15/11

15/11 byl jmenován přednostou 5. oddělení Hlavního štábu plukovník Josef Musil, který v této funkci vydával řadu rozkazů k šikanování, zatýkání a mučení vojenských osob, včetně podílu na justiční vraždě Heliodora Píky. Ve stejný den byl Bedřich Reicin jmenován do nově zřízené funkce náměstka ministra národní obrany pro věci osobní. Reicin tak mohl ještě více než dosud a prakticky bez jakékoliv kontroly likvidovat důstojníky nepohodlné komunistickému režimu.

15/11 byli v Náchodě zatčeni Státní bezpečností studenti Zdeněk Brož a Hynek Prouza, kteří v Hronově vylepovali protikomunistické letáky. Vzhledem k nedostatku důkazů a nízkému věku byli po několika dnech propuštěni. Zdeněk Brož i nadále smýšlel protikomunisticky a v červenci 1951 dezertoval od útvaru pomocných technických praporů.

16/11

16/11 jednala vláda o protestech arabských zemí proti československým dodávkám zbraní do Izraele.

16/11 pomohli manželé Olga a Jan Hlachovi s útekem z Československa národněsocialistickému politikovi Františku Uhlířovi, který byl po prvním neúspěšném pokusu o útek za hranice hospitalizován v nemocnici v Písku a střežen Státní bezpečností.

17/11

17/11 se konal před Státním soudem Brno proces s údajnou protikomunistickou odbojovou skupinou, označený jako Vlach a společníci nebo Hodonínská skupina. Proces byl namířen především proti činovníkům katolické tělovýchovné organizace Orel Vincenci Vlachovi, Metoději Křížovi a Zdeňkovi Zvěřinovi, kterým se podařilo odejít z Československa do Rakouska, ale tam byli zadrženi hlídkou Rudé armády a vráceni do Československa, kde z nich Státní bezpečnost vyrobila odbojovou skupinu. Vincenc Vlach byl odsouzen k šesti rokům odnětí svobody, Metoděj Kříž a Zdeněk Zvěřina ke stejnému trestu. František Srnec a Josef Prát ke třem rokům, Miroslav Volf k deseti měsícům.

17/11 byl Státním soudem Praha odsouzen k šesti rokům odnětí svobody protikomunistický odbojář Lubomír Břicháč.

17/11 proběhl v Plzni proces Státního soudu Praha, při kterém byla Hilda Přiklopová odsouzena k deseti rokům odnětí svobody. Jejím jediným proviněním bylo, že její manžel opustil Československo, aniž by požádal komunistický režim o dovolu. O syny Hildy Přiklopové, kterým bylo 22 a osm měsíců, se museli postarat příbuzní.

17/11 A 18/11 probíhalo ve Španělském sále Pražského hradu zasedání ÚV KSČ, kterého se účastnili krajsí a okresní tajemníci strany, poslanci KSČ i KSS a vedoucí pracovníci politického sekretariátu KSČ. Na zasedání přednesl Klement Gottwald projev nazvaný *Od února na cestě k socialismu*. Gottwald kladně zhodnotil komunistický převrat v únoru a vyslovil přesvědčení, že na cestě k socialismu nemůže Československo nic zastavit. Ostře napadl takzvanou reakci, tedy zlikvidované politické protivníky, a prohlásil, že se uchýlili do podzemí, k sabotážím, špionáži a terorismu, a že se bývalá opozice chystá k válce proti republice. Konstatoval, že v následujících měsících komunisté přikročí k likvidaci kapitalistických živlů nejen ve městech, ale i na vesnicích. Tímto projevem byla zahájena takzvaná kolektivizace venkova, tedy likvidace selského stavu, a takzvané zostření třídního boje. Gottwald seznámil přítomné i s plánem na vytvoření vedoucích pracovníků ve státní správě, v hospodářské sféře, důstojníků SNB i armády z dělníků, kteří měli projít jednoročním kurzem, který by je připravil na maturitní zkoušku a následné studium vysoké školy. Dále prohlásil, že v rámci přidělového systému potravin je nutné privilegiovat dělníky na úkor „příživníků všeho druhu“. Rudolf Slánský ve svém projevu mimo jiné uvedl, že komunisté nemilosrdně vyčistí střední i vysoké školy od reakčních studentů a postarají se o to, aby studovali pouze mladí lidé z dělnických rodin. Na zasedání bylo přijato usnesení svolat na 25. až 29. září 1949 IX. sjezd KSČ, bylo potvrzeno usnesení předsednictva ÚV KSČ o zavedení institutu kandidáta KSČ a přijat návrh na úpravu členských příspěvků, platný od 1. ledna 1949. Schválen byl také návrh na vytvoření Komise stranické kontroly, jejímž předsedou byl zvolen Josef Kapoun. Členy se stali Ludvík Benada, Antonín Bína, Karel Doubner, Bohumil Klícha, Karel Mestek, Adolf Pimpara, Oldřich Růžička, František Řípa a Jarmila Taussigová.

18/11

18/11 byl v Praze zatčen Státní bezpečností profesor ústavního práva, účastník protinacistického odboje, sociální demokrat a člen tajně založeného Ústředního výboru nezávislé sociální demokracie Zdeněk Peška. Měl být souzen v samostatném procesu se sociálními demokraty Peška a společníci, ale nakonec byl přičleněn k procesu s Miladou Horákovou.

18/11 byl při pokusu vycestovat z Československa zatčen polský protikomunistický odbojář a příslušník Judexovy odbojové protikomunistické organizace Vladimír Plisko. Stalo se tak na udání konfidenta StB Adolfa Alfonse Kotouse.

18/11 A 19/11 proběhla rozsáhlá zatýkácká akce Státní bezpečnosti namířená proti studentům obchodní školy v Postoloprtech, kteří měli šířit protikomunistické letáky. Studenti byli příslušníky Judexovy odbojové protikomunistické organizace, označované i jako JOPO, založené a infiltrované konfidentem Adolfem Alfonsem Kotousem. Zatčen byl i účastník zahraničního protinacistického odboje, volyňský Čech Josef Holec. Zatýkání příslušníků této odbojové skupiny pokračovalo až do 24. listopadu, celkem bylo zatčeno 60 osob.

OD 18/11 DO 20/11 probíhal proces Státního soudu Bratislava proti skupině bojovníků Ukrajinské povstalecké armády, vedené Iwanem Kliszem, jejíž příslušníci v červenci na Slovensku zavraždili příslušníka SNB Mateje Štepitu. Iwan Klisz byl odsouzen k trestu smrti, stejně tak další příslušníci této skupiny Paweł Lesniak, Wasił Riopka a Mikołaj Maszluch.

19/11

19/11 byl Státní bezpečností zatčen sociálnědemokratický politik Vojtěch Dundr, později vyšetřovatel přičleněný k procesu s Miladou Horákovou a společníky. Byl odsouzen k patnácti rokům odnětí svobody, ale propuštění se nedožil, zemřel v roce 1957 ve věznici Leopoldov.

20/11

20/11 se podařilo uprchnout z Československa účastníkovi zahraničního protinacistického odboje a bývalému příslušníkovi RAF Ervínu Šimrovi.

21/11

21/11 se do Československa v oblasti Bratislavy vrátil protikomunistický odbojář a agent chodec Živodar Tvarožek, který chtěl v Československu vybudovat zpravodajskou síť, což se mu podařilo, ale síť fungovala pouze do jeho zatčení v lednu 1949.

21/11 se v Praze konal celodenní aktiv spisovatelů-komunistů. Hlavní referáty přednesli Gustav Bareš a Zdeněk Nejedlý. Podle závěrů aktivu měla literatura nadále sloužit pouze k šíření marxismu-leninismu a komunistické ideologie. Do literatury měli podle řečníků přijít noví autoři, nezatížení minulostí a oddaní KSČ. Celkem se akce účastnilo 95 literátů, bez omluvy nedorazili Vladimír Holan, Josef Kainar, Oldřich Mikulášek a Čestmír Jeřábek.

22/11

22/11 jednala bezpečnostní pěťka ve složení Rudolf Slánský, Václav Nosek, Josef Pavel, Jindřich Veselý, Karel Šváb a Osvald Závodský. Velitel Lidových milicí Pavel měl na základě tohoto jednání pro stranické ozbrojence obdržet dalších 40 000 pušek a vypracovat návrh na přehlídce Lidových milicí 25. února 1949. Dále měly být urychleně, do 29. listopadu, jmenovány komise, které budou umísťovat osoby do táborů nucené práce.

22/11 proběhl proces Státního soudu Praha s protikomunistickými odbojáři a agenty chodci. Václav Petrmichl byl odsouzen k pěti rokům odnětí svobody, Vojtěch Hejna k sedmi rokům.

22/11 se podařilo Přemyslu Bulínovi uprchnout z vězeňského pracovního komanda v Rabštejně u České Kamenice a odejít do Německa. Přemysl Bulín byl v mládí odsouzen za krádeže, na konci války se jako partyzán připojil k protinacistickému odboji, po válce byl krátce příslušníkem SNB. Ve vězení se ocitl jako bývalý partyzán, zatčený během rozsáhlého vyšetřování smrti Augustina Schramma, se kterou neměl nic společného.

23/11

23/11 odsoudil Státní soud Praha Jana Oklešáka za neúspěšný útěk z Československa k deseti rokům odnětí svobody.

23/11 měla v Městském oblastním divadle v Karlových Varech premiéru hra Vladimíra Majakovského *Ledová sprcha*. Hra byla inscenována v rámci oslav 52. narozenin Klementa Gottwalda, ale její uvedení způsobilo lokální skandál, protože v Sovětském svazu byla od roku 1939 zakázána.

23/11 museli živnostníci absolvovat „dobrovolnou“ pracovní brigádu, organizovanou Ústředním svazem obchodu jako poctu k narozeninám Klementa Gottwalda.

24/11

24/11 proběhl před senátem Státního soudu v Bratislavě proces se dvěma vojáky, Gustavem Černým, který byl během války pilotem 1. československého stíhacího pluku v SSSR a aktivně se účastnil boje proti nacismu, a Heinzem Erichem Hödelem, rodákem ze Slovácka, jenž byl naopak během války navigátorem německé Luftwaffe. V srpnu 1947 oba zastřelili Jozefa Hrdloviče, který se ukrýval v lesích okolo obce, kde oba žili, vydával se za příslušníka Ukrajinské povstalecké armády a terorizoval místní obyvatelstvo. Jednalo se o asociála, který neměl s banderovskými ozbrojenci nic společného. Soud kladl oběma bývalým letcům za vinu nejen zastřelení Hrdloviče, ale i plánování pokusu o ilegální přelet státní hranice a napojení na ilegální organizaci Pohotovostní oddíly Hlinkovy gardy, jejímž cílem měla být podle vyšetřovatelů samostatnost Slovenska. Gustav Černý byl odsouzen k trestu smrti.

24/11 byla bez jakékoliv zákonné opory zastavena činnost Ústřední katolické kanceláře v Bratislavě.

25/11

25/11 byl Státní bezpečností zatčen Vladimír Bláha, jeden z klatovských skautů, kteří organizovali pro osoby ohrožené komunistickým režimem útoky z Československa. Zatčení byli spolu s dalším převaděčem Vladimírem Pálkou, když se snažili převést Pavlu Pavlovou, úřednici předsednictva vlády. Toto zatčení odstartovalo v Klatovech a okolí rozsáhlé zatýkání dalších skautů, převaděčů a protikomunistických odbojářů.

26/11

26/11 proběhl proces Státního soudu Praha, během kterého byla souzena skupina mladých protikomunistických odbojářů vyrábějících a distribuujících protikomunistické letáky. Otakar Bublík byl odsouzen ke třem rokům odnětí svobody, František Boř ke dvěma a půl rokům, Jaroslav Kulhavý ke dvěma rokům, stejně tak Václav Mottl a Bohdan Synek.

27/11

27/11 se v bytě manželů Bacílkových konala zřejmě první, ustavující schůze protikomunistické odbojové skupiny Pravda vítězí, která byla od počátku infiltrována provokatéry Státní bezpečnosti a 5. oddělení Hlavního štábu. Schůzky se účastnili jeden z provokatérů Josef Hruška, František Kubát, František Rozhoň a Ervín Novotný. Na schůzku byl pozván i Karel Kutlvašr, ale z opatrnosti se neúčastnil. Další schůzka této skupiny proběhla 11. prosince, ani té se Karel Kutlvašr neúčastnil, přesto byl v souvislosti s touto provokací později zatčen.

27/11 byli ve Smrku u Třebíče zatčeni Státní bezpečností členové ilegálního Ústředního výboru mládeže sociální demokracie Jaroslav Kýbl, Josef Jonáš a František Kautzky.

27/11 byl Státní bezpečností zatčen protikomunistický odbojář, skaut a převaděč Antonín Celerýn, patřící k převaděčské skupině klatovských skautů.

28/11

28/11 proběhl před Státním soudem první den procesu, označeného jako Jan Prokop a spoléčníci. Jednalo se o skupinu vojenských letců, jejich partnerek a známých, která měla podle Státní bezpečnosti připravovat úlet do zahraničí. Ve skutečnosti zřejmě skupina přátel o možném útěku pouze několikrát hovořila v obecné rovině. Proces pokračoval 1. března 1949.

29/11

29/11 jednalo předsednictvo ÚV KSČ o mechanizaci zemědělské výroby a o zřízení centralizovaného Ústředí pro mechanizaci zemědělské výroby. To mělo zajišťovat distribuci zemědělských strojů, přednostně pro státní strojní stanice.

29/11 byl Státním soudem Praha odsouzen k devatenácti rokům odnětí svobody podplukovník Stanislav Adam, účastník protinacistického zahraničního odboje. Zemřel ve věznici Leopoldov 27. prosince 1952.

29/11 provedla Státní bezpečnost razii v sídle Svědků Jehovových v Praze a zabavila velké množství náboženské literatury. V dalších dnech zatýkala Státní bezpečnost čelné představitele této náboženské společnosti, ale k procesu s nimi nakonec nedošlo. Většina byla v roce 1949 internována bez rozsudku v táborech nucené práce.

29/11 byl v Klatovech zatčen hostinský Josef Šebľa, který patřil k převaděčské síti vybudované klatovskými skauty.

29/11 byly z Prahy vypraveny dva transporty německých válečných zajatců. Celkem se jednalo o 1 398 mužů, směřujících do všech okupačních zón Německa.

30/11

30/11 vydalo Ministerstvo školství, věd a umění první ze tří výnosů, kterým bylo vysokým školám umožněno na základě údajného přešetřování studijních výsledků provádět čistky a vylučovat ze studia politicky nepohodlné studenty. Další podobné výnosy a směrnice k těmto výnosům vydalo ministerstvo 6. prosince a 13. ledna 1949. Ministerstvo také pro každou fakultu všech vysokých škol jmenovalo tříčlennou disciplinární komisi, která mohla jmenovat další subkomise. Komise měly neomezenou pravomoc ukončovat studium a proti jejich rozhodnutí nebylo odvolání.

30/11 byl Státním soudem Praha odsouzen ke třem rokům odnětí svobody Vladimír Ortl, který se pokusil opustit Československo prostřednictvím zastupitelského úřadu Mexika.

Státní soud v Praze vynesl ve čtvrtek 25. listopadu 1948 rozsudek nad Jaroslavem Fialou, Slavojem Šádkem, Karlem Ševčíkem, Jiřím Červenkou, Janem Hradilem a Miloslavem Chocem

